

التبرك المشروع والتبرك الممنوع

Ευλογία (μπάρακα): ορισμός, πηγές, ορθόδοξες και αιρετικές πρακτικές

Του Σέηχ Σάλιχ μπιν Άμπντουλ Αζίζ Ααλ αςΣέηχ

Μετάφραση - Επιμέλεια: Άχμαντ Μ.Ελντίν – www.IslamForGreeks.org

Τζαμί Σάλαφ ους Σάλιχ – Αρ Ραχμάν

Αθήνα – 1439/2018

الحمد لله رب العالمين، وصلى الله وسلم على نبينا محمد وعلى آله وأصحابه أجمعين، أما بعد

Ορισμός:

«Ατ Ταμπάρουκ» σημαίνει το να αναζητάς ευλογία από κάτι. Προέρχεται από το αλ Μπάρακα που σημαίνει (και συχνά μεταφράζεται ως) ευλογία. Το αλ Μπάρακα συχνά κατανοείται στην αύξηση και την ανάπτυξη κάτι καλού και ενάρετου. Συνεπώς, κάποιος που εξασκεί το Τάμπαραουκ αναζητά την αύξηση σε κάτι. Συχνά αυτά που αναζητάμε να αυξηθούν και να αναπτυχθούν είναι η πνευματική μας καλλιέργεια, η δύναμη μας, τα αγαθά μας, η επιτυχία, ο πλούτος και άλλα παρόμοια.

Ο Αμπου Ουάκιντ αλ Λαηθί, είπε:

«Ήμασταν με τον Απόστολο του Αλλάχ και πηγαίναμε προς το μέρος Χουνάην και ήμασταν καινούριοι στο Ισλάμ (ορισμένοι από τους σαχάμπα είχαν ασπαστεί το Ισλάμ πρόσφατα εκείνες τις ημέρες). Οι πολυθειστές είχαν ένα δένδρο που αφοσιωνόντουσαν σε αυτό και κρεμάγανε τα όπλα τους για να ευλογηθούν, λεγόταν «Δαατ Ανουάτ». Περάσαμε λοιπόν από ένα άλλο παρόμοιο δένδρο και είπαμε, - ω Απόστολε του Αλλάχ, κάνε και για εμάς ένα Δαατ Ανουάτ όμοιο σαν και αυτών (των πολυθειστών) για τα όπλα μας. Ο Απόστολος του Αλλάχ απάντησε, Αλλάχου Άκμπαρ!, πράγματι αυτά τα πράγματα είναι κακές

παραδόσεις των παλαιών γενεών. Και ορκίστηκε στον Αλλάχ λέγοντας – Είπατε και ζητήσατε το ίδιο που ζήτησαν και τα παιδιά του Ισραήλ από τον Μωσή, «'Ω! Μωσή! Κάνε για μας ένα θεό όμοιο μ' αυτούς που έχουν". Είπε (ο Μωσής): "Σίγουρα είστε ένας λαός χωρίς γνώση,{ 7:138}» [ατ Τιρμιδι 2180]

Οι Σαχάμπα νόμιζαν ότι το δένδρο μπορούσε να τους φέρει ευλογία και ωφελεία, πράγμα που είναι Σίρκ (πολυθεϊσμός, παγανισμός). Αναζήτησαν το Ταμπάρουκ από το δένδρο. Το τελευταίο μέρος του χαντίθ μας δείχνει ότι η Ούμμα, θα ακολουθήσει τις παραδόσεις άλλων μη Μουσουλμάνων. Γιαυτό υπάρχει και η ανάγκη να αναλυθεί το συγκεκριμένο θέμα.

Που βρίσκουμε την αύξηση και την ανάπτυξη της ευλογίας

Την αύξηση και την ανάπτυξη (ως ευλογία) που προαναφέραμε την βρίσκουμε στα εξής:

- 1) Σε τοποθεσίες και μέρη
- 2) Σε σώματα (ανθρώπινα)
- 3) Σε χαρακτηριστικά διαφόρων ενεργειών

Αυτό σχετίζεται με το γλωσσολογικό και το θεωρητικό κομμάτι περισσότερο, όσον αφορά το νομολογικό θα το συζητήσουμε αργότερα.

- 1) Τοποθεσίες και μέρη

Λέει ο Ύψιστος:

- ❖ «Κι έκανε σ' αυτήν (τοποθέτησε πάνω στη γη) ακίνητα βουνά κι ευλόγησε μ' άφθονα αγαθά τη γη» {Κοράνι 41.10}
- ❖ «Και δώσαμε στον αδύναμο λαό που αδικήθηκε τη γη που βρίσκονταν στ' ανατολικά, και στα δυτικά, και την γεμίσαμε με ευλογίες» {Κοράνι 7:137}
- ❖ «...θ' ανοίγαμε γι' αυτούς τις ευλογίες τ' ουρανού και της γης...» {Κοράνι 7:96}
- ❖ «Και να πεις: Κύριε μου! Βοήθησε να κατέβω σε τόπο ευλογημένο» {Κοράνι 23:29}

- 2) Σε σώματα (ανθρώπινα)

- ❖ «Κι ευλογήσαμε αυτόν και τον Ισαάκ, κι από τους απογόνους τους (μερικοί) είναι ενάρετοι και (μερικοί) αδικούν τον εαυτό τους (κάνοντας κακό)» {Κοράνι 37:113}
- ❖ «Ω Νώε! Κατέβα (απ' την Κιβωτό) με ειρήνη από Εμάς και ευλογία να είναι πάνω σου, και πάνω απ' τις μερίδες εκείνες της γενιάς σου που είναι μαζί σου» {Κοράνι 11:48}

3) Σε χαρακτηριστικά διαφόρων ενεργειών

- ❖ «Όταν μπαίνετε σε σπίτια να χαιρετάτε ο ένας τον άλλο, με την ευχή (του Σαλάμ Αλέηκουμ) με ευλογία και αγνότητα» {Κοράνι 24:61}
- ❖ «Κι αυτό είναι ένα ευλογημένο μήνυμα υπενθύμισης που το έχουμε στείλει κάτω. Μήπως θα το αρνηθείτε;» {Κοράνι 21.50}

Βλέπουμε λοιπόν ότι γλωσσολογικά, η ευλογία που είναι η ανάπτυξη και η καλλιέργεια του καλού, μπορεί να βρίσκεται σε αυτά τα τρία: σε τοποθεσίες και μέρη, σε σώματα (ανθρώπινα) και σε χαρακτηριστικά διαφόρων ενεργειών.

Ο απόλυτος Ιδιοκτήτης της ευλογίας είναι ο Αλλάχ

Μελετώντας το Κοράνι θα δει κανείς ότι η ευλογία προέρχεται από τον Αλλάχ τον Ύψιστο και πρέπει να ζητείται από Αυτόν. Επίσης, ο Αλλάχ τοποθετεί την ευλογία σε οποιον θέλει από τους δούλους Του και όπου θέλει στην δημιουργία Του γενικά.

- ❖ «Ευλογημένος είναι ο Αλλάχ, ο Κύριος του Σύμπαντος» {Κοράνι 7:54}
- ❖ «Ευλογημένος είναι Εκείνος που στο χέρι Του βρίσκεται η κυριαρχία» {Κοράνι 67:1}
- ❖ «Ευλογημένος είναι Εκείνος που έστειλε κάτω το Κριτήριο στο δούλο Του» {Κοράνι 25:1}
- ❖ «Ευλογημένος είναι Εκείνος που έβαλε στον ουρανό μεγάλα αστέρια» {Κοράνι 25:61}

- ❖ «Ας είναι ευλογημένος ο Αλλάχ, ο καλύτερος από όσους δημιουργούν» {Κοράνι 23:14}
- ❖ «Ευλογημένο το όνομα του Κυρίου σου, ο Κάτοχος της μεγαλειότητας και της τιμής» {Κοράνι 55:78}

Η αραβική λέξη «ταμπαάρακα», που βρίσκουμε σε αυτά τα εδάφια, συνδέεται αποκλειστικά με τον Αλλάχ και με τίποτα άλλο. Και αυτό μας δείχνει ότι όλη η ευλογία ανήκει αποκλειστικά στον Αλλάχ, προέρχεται από Αυτόν και παρέχεται από Αυτόν σε διάφορες κατηγορίες προς την δημιουργία Του.

Η γενική και η συγκεκριμένη μορφή ευλογίας

Η γενική μορφή ευλογίας βρίσκεται σε διάφορα πράγματα, μεταξύ αυτών είναι:

1. Η βροχή η οποία βοηθά στην ανάπτυξη του περιβάλλοντος, των δέντρων και στην καλλιέργεια.

«Και στέλνουμε κάτω (στη γη) από τον ουρανό ευλογημένο νερό (βροχής) και κάνουμε μ' αυτό να βλαστάνουν κήποι και κόκκοι για συγκομιδή» {Κοράνι 50:9}

2. Στην δημιουργία της γης και σε αυτά που περιέχει υπάρχουν ευλογίες

«Κι έκανε σ' αυτήν (τοποθέτησε πάνω στη γη) ακίνητα βουνά κι ευλόγησε μ' άφθονα αγαθά τη γη» {Κοράνι 41:10}

«στ' ανατολικά, και στα δυτικά, και την γεμίσαμε (την γη) με ευλογίες» {Κοράνι 7:137}

3. Ευλογίες από τους ουραμούς και την γη

«...θ' ανοίγαμε γι' αυτούς τις ευλογίες τ' ουρανού και της γης...» {Κοράνι 7:96}

Αυτές είναι μερικές από τις γενικές μορφές ευλογιών που περιέχουν ωφέλειες, καλό, ανάπτυξη και αύξηση του ενάρτετου στοιχείου. Παρολαυτα όμως, δεν σημαίνει ότι το οτιδήποτε από τους ουραμούς και την γη περιέχει απαραίτητα ευλογία. Εξαρτάται και από άλλους παράγοντες που όταν υπάρχουν, τότε έχουμε ευλογία, ενώ όταν απουσιάζουν η ευλογία απουσιάζει. Η γενική μορφή ευλογίας που

παρατηρήσαμε, δεν σημαίνει ότι θα έρθει απαραίτητα μόνο και μόνο επειδή προέρχεται από τις προαναφερθέντες πηγές. Αυτές καθαυτές δεν παράγουν ευλογία. Για παράδειγμα, η βροχή μπορεί να κατέβει, αν όμως δεν ακολουθήσει η ηλιοφάνεια και αν το έδαφος δεν είναι γόνιμο, τότε η παραγωγή δεν θα αναπτυχθεί. Άρα λοιπόν, αυτή η μορφή ευλογίας, κάποιες στιγμές λαμβάνει μέρος, κάποιες άλλες στιγμές όχι.

Η συγκεκριμένη μορφή ευλογίας βρίσκεται στα εξής:

1. Στους Προφήτες και τους Αποστόλους του Αλλάχ

- ❖ «Κι ευλογήσαμε αυτόν και τον Ισαάκ» {Κοράνι 37:113}
- ❖ «Ω Νώε! Κατέβα (απ' την Κιβωτό) με ειρήνη από Εμάς και ευλογία να είναι πάνω σου» {Κοράνι 11:48}
- ❖ «Και με έκανε ευλογημένο όπου και αν βρίσκομαι» {Κοράνι 19:31}

2. Σε ιερούς τόπους λατρείας

- ❖ «Δόξα σε Αυτόν (Αλλάχ), που πήρε το δούλο Του για νυκτερινό ταξίδι απ' το απαράβατο (μεγάλο) Τζαμί στο Τζαμί Άκσα (Ιερουσαλήμ), που τον περίβολο του έχουμε ευλογήσει» {Κοράνι 17:1}
- ❖ «Ο πρώτος Οίκος λατρείας που ορίστηκε για τους ανθρώπους ήταν ο ναός της Μπάκκα (Μέκκα), ευλογημένος και τόπος καθοδήγησης για όλο τον κόσμο» {Κοράνι 3:96}

3. Σε οτιδήποτε ο Αλλάχ έχει στείλει στην ανθρωπότητα ως καθοδήγηση και αποκάλυψη

- ❖ «Κι αυτό είναι ένα ευλογημένο μήνυμα υπενθύμισης που το έχουμε στείλει κάτω. Μήπως θα το αρνηθείτε;» {Κοράνι 21:50}
- ❖ «Και αυτό είναι ένα ευλογημένο βιβλίο (αποκάλυψη) το οποίο στείλαμε κάτω» {Κοράνι 6:155}
- ❖ «ένα βιβλίο γεμάτο ευλογίες που το έχουμε στείλει σ' εσένα κάτω (στη γη), για να μελετήσουν (αναλογιστούν προσεκτικά) τα εδάφια του» {Κοράνι 38:29}

Βλέπουμε ότι το Κοράνι είναι μια ευλογημένη υπενθύμιση και το να αναλογίζεσαι προσεκτικά τα εδάφια του είναι μια ευλογημένη πράξη. Από τη μελέτη του Κορανίου προκύπτουν οι διάφορες Κορανικές επιστήμες και τα πεδία μελέτης. Και η Σούννα του Προφήτη μας επεξηγεί τα γενικά σημεία του Κορανίου. Άρα, η προσκόλληση στο Κοράνι και στην Σούννα είναι ευλογία για έναν Μουσουλμάνο. Ομοίως, όλες οι επιστημονικές θέσεις και πεδία που προέρχονται από την Κορανική μελέτη και την κατανόηση της Σούννα περιέχουν επίσης ευλογίες. Γιαυτό λοιπόν, αυτός που απαγγέλει το Κοράνι, ο νομολόγος της Σαρία, ο λόγιος των αχαντίθ (προφητικών ρήσεων), όλοι τους καταπιάνονται με ευλογημένες πράξεις.

Τα προαναφερθέντα τρία πράγματα περιέχουν συγκεκριμένες μορφές ευλογίας, δηλαδή στη φύση τους βρίσκεται το κομμάτι της ευλογίας μιας και περιέχουν (φυσικά από την ουσία τους) ευλογία και φέρουν ευλογίες

Σε αυτό το σημείο να διευκρινίσουμε τα εξής:

Πρώτον: Η συγκεκριμένη μορφή ευλογίας, που περιέχεται στους τόπους λατρείας (Τζαμί της Μέκκας, και Τζαμί Άκσα), δεν παρέχεται από τα φυσικά/υλικά κομμάτια που αποτελείται το Τζαμί, όπως οι τοίχοι, το πάτωμα, οι κολόνες, κτλ. Αποτελεί συναίνεση των Μουσουλμάνων λογίων ότι δεν επιτρέπεται να αγγίζεις τα πατώματα, τους τοίχους και άλλα φυσικά αντικείμενα τους έτσι ώστε να λάβεις ευλογία. Οι συγκεκριμένοι τόποι λατρείας είναι ευλογημένοι με την έννοια της αύξησης του Ιμάν (της πίστης) που προσφέρουν στον πιστό, όπως επίσης την αύξηση της ανταμοιβής (από τον Αλλάχ), και γενικά της καλλιέργειας του καλού που αναπτύσσει ο πιστός όταν τα επισκέπτεται.

Γιαυτό και η ανταμοιβή όταν προσεύχεσαι στο Τζαμί (σε συνάθροιση) είναι 25-27 φορές μεγαλύτερη απ'ότι προσεύχεσαι μόνος σου η στο σπίτι. Η προσευχή στο μεγάλο Τζαμί της Μέκκας δίνει 100.000 μεγαλύτερη ανταμοιβή συγκριτικά με οποιοδήποτε άλλο Τζαμί. Η προσευχή στο Τζαμί του Προφήτη είναι 1000 φορές καλύτερη από την προσευχή σε άλλα τζαμιά. Και η προσευχή στο Τζαμί Άκσα, στην Ιερουσαλήμ, δίνει 500 φορές μεγαλύτερη αξία απ'ότι σε άλλους χώρους λατρείας. Κατανοείται λοιπόν, ότι η ευλογία αυτών των τόπων σχετίζεται με την μεγάλη τους ανταμοιβή που περιέχουν γιατί είναι χώροι λατρείας, εκμάθησης και διδασκαλίας.

Δεύτερον: Οι Προφήτες και οι Απόστολοι έχουν δυο μορφές ευλογίας: Την ευλογία της προσκόλλησης (Ιτιμπαά) του πιστού προς αυτούς (δηλαδή ακολουθείται το παράδειγμα τους) και η ενάρετη πράξη η οποία

εφαρμόζεται σύμφωνα με την διδασκαλία τους (και όχι αιρετικά με επινοήσεις). Άρα λοιπόν, αυτός που ακολουθεί την Σούννα (τον τρόπο) των Προφητών, και καθοδηγεί τον εαυτό του με την καθοδήγηση τους, θα λάβει μια εξαιρετική μορφή ανάπτυξης και αύξησης στην ανταμοιβή του, διότι τήρησε το παράδειγμα τους.

Η ευλογία που περιέχεται στο Βιβλίο (αποκάλυψη του Κορανίου) και στην Σούννα

Μετά από αυτήν την εισαγωγή, πλέον είναι κατανοητό ότι η ευλογία του Βιβλίου (της αποκάλυψης) και της Σούννα είναι δυο μορφών/ειδών:

Πρώτον: Η φυσική ευλογία που περιέχουν και ότι αφήνουν στο πέρασμα τους ως ωφέλεια. Αυτό το είδος ευλογίας ανήκει αποκλειστικά στους Προφήτες και στους Αποστόλους και κανείς άλλος δεν συμπεριλαμβάνεται, ακόμα και αν είναι από τους καλύτερους Σαχάμπα (Άμπου Μπάκρ, Όμαρ, Οθμάν, Άλι), δεν μοιράζονται αυτήν την ευλογία.

Και κανείς δεν μπορεί να λάβει αυτήν την ευλογία των Προφητών, παρά μόνο όσοι τηρούν την διδασκαλία τους (Ταουχίντ – υπακοή προς τον Αλλάχ) και καθοδηγεί τον εαυτό του σύμφωνα με τις πράξεις τους, τηρώντας τις εντολές τους και μένοντας μακριά από τις απαγορεύσεις τους. Για παράδειγμα, η ευλογία της παρουσίας του Προφήτη δεν ωφέλησε τους Σαχάμπα στην μάχη του Ούχουντ (δες Κοράνι 3:152) όταν παράκουσαν την εντολή του. Εξαιτίας αυτής της ανυπακοής, υπέφεραν εξαιρετικά και ταλαιπωρηθήκαν, παρόλο που είχαν την φυσική ευλογία της παρουσίας του Προφήτη.

Μετά τον θάνατο του Προφήτη, η φυσική αυτή ευλογία της παρουσίας του Προφήτη, διακόπηκε οριστικά, εκτός από αυτά που άφησε πίσω του ως απομεινάρια (παράδειγμα τα μαλλιά του). Όμως σήμερα, με την πάροδο του χρόνου, από την εποχή του Προφήτη, τίποτα από όλα αυτά δεν έχει σωθεί από τα υπάρχοντα του. Όποιος δηλώνει ότι έχει στην κατοχή του απομεινάρια από τα υπάρχοντα του Προφήτη, οφείλει να παρουσιάσει ολοκληρωτική απόδειξη και τεκμήρια με ισναάντ (αλυσιδωτή μετάδοση προφητικής ρήσης και κειμένου με συγκεκριμένους αφηγητές από τους σαχάμπα), που θα δείχνει ότι ανήκει στον Απόστολο του Αλλάχ.

Δεύτερον: Έχουμε την ευλογία που περιέχεται στην ενάρετη πράξη και στη προσκόλληση του Προφήτη (ακολουθώντας το παράδειγμα του). Οποιανού η πράξη συμφωνεί με την Σούννα του Προφήτη τότε λαμβάνει αυτήν την ευλογία. Άρα ο κάθε Μουσουλμάνος λαμβάνει ευλογία ανάλογα με την πράξη που τηρεί και ανάλογα κατά πόσο μιμείται την

προφητική παράδοση. Ομοίως, λαμβάνει ευλογία κάθε φορά που τηρεί την εντολή του Υψίστου και απομακρύνεται από το απαγορευμένο.

Γιαυτό διαβάζουμε και στο χαντίθ από την συλλογή του Μπουχάρι που λέει: «Σε αυτό το δέντρο (χουρμαδιά) υπάρχει ευλογία όμοια με την ευλογία που έχει ένας Μουσουλμάνος». Ο κάθε Μουσουλμάνος λοιπόν έχει ευλογία ανάλογα κατά πόσο τηρεί το Κοράνι και την Σούννα. Όμως, αυτή η ευλογία, είναι η ευλογία της πράξης που τηρείται και όχι της φυσικής ουσίας (σώματος). Διότι αυτή η μορφή ευλογίας που περιέχεται στο σώμα ανήκει μόνο στους Προφήτες και τους Αποστόλους, όπως εξηγήσαμε.

Επίσης, οι ενάρετοι δούλοι του Αλλάχ έχουν την ευλογία της ενάρετης πράξης καθώς και την ευλογία όταν κατέχουν τις απαιτήσεις/προϋποθέσεις γιαυτές. Γιαυτό και ο λόγιος (άλιμ) της Σούννα έχει την ευλογία της γνώσης, ο γνώστης της απαγγελίας του Κορανίου που τηρεί τις Κορανικές εντολές έχει την ευλογία των ενάρετων αποτελεσμάτων που παράγει. Και η μεγαλύτερη ευλογία βρίσκεται στην τήρηση του Κορανίου και της Σούννα, η τήρηση των υποχρεώσεων και η απομάκρυνση των απαγορεύσεων.

Άρα λοιπόν, όποιος είναι Προφήτης και Απόστολος κατέχει δυο μορφές ευλογιών, την ευλογία που περιέχεται στο σώμα του και γενικά στη φύση του, και την ευλογία των πράξεων του. Και όποιος δεν είναι Προφήτης η Απόστολος, δηλαδή όλοι εμείς, η ευλογία βρίσκεται μόνο στις ενάρετες πράξεις μας και όχι στα σώματά μας.

Έχουμε διάφορα παραδείγματα για τις ευλογίες που περιέχονται στις ενάρετες πράξεις. Ένα από αυτά είναι το παράδειγμα ευλογίας της γυναίκας του Προφήτη, της Τζουαϊρία η οποία, σύμφωνα με την Αϊσα, αποτελούσε την μεγαλύτερη ευλογία για τον λαό της. Και αυτό γιατί μετά τον γάμο της με τον Προφήτη, πολλοί κρατούμενοι από την φυλή της Τζουαϊρία απελευθερώθηκαν. Η ευλογία δεν ήταν στην φυσική παρουσία της Τζουαϊρία, αλλά στη πράξη της όταν παντρεύτηκε τον Προφήτη.

Αφού έχουμε κατανοήσει το κομμάτι της ευλογίας, τώρα μπορούμε να αναλύσουμε το Ταμπαρούκ μέσω του Προφήτη (η πρακτική του να αναζητάς ευλογία από την φυσική παρουσία του Προφήτη).

Ταμπαρούκ (αναζητώντας ευλογίες) μέσω του Προφήτη

Ο Προφήτης Μουχάμαντ صلى الله عليه وسلم είναι ευλογημένος στη φυσική του παρουσία (σώμα), στα χαρακτηριστικά του και στις πράξεις του, και αυτή η ευλογία παράγεται και αντανακλάται από αυτά .

Έχουμε αυθεντικές αναφορές ότι οι Σαχάμπι συνήθιζαν να αναζητούν ευλογίες από συγκεκριμένα πράγματα που άνηκαν στο σώμα του Προφήτη όπως τα μαλλιά του, το νερό από το γουδού του, το αίμα του κτλ. Οι αναφορές αυτές προέρχονται από τις δυο αξιόπιστες συλλογές αχαντίθ (Μούσλιμ – Μπουχάρι).

Το επίπεδο της ευλογίας του Προφήτη ήταν εξαιρετικό και το ανώτερο συγκριτικά με άλλους Προφήτες και Αποστόλους. Και επιτρέπεται να αναζητάς ευλογίες μέσα από την φυσική του παρουσία (μαλλιά, κτλ). Οι Σαχάμπι συνήθιζαν να το κάνουν.

Όσον αφορά όμως την αναζήτηση της ευλογίας μέσω των περιοχών που επισκέφτηκε, έκανε στάση η ξεκουράστηκε ο Προφήτης, η μέσω των περιοχών που έκανε προσευχή, η που πάτησε το πόδι και έβαλε το χέρι του (σπίτια, κτλ), τότε δεν υπάρχει καμία απόδειξη (αυθεντικό κείμενο) που να καταγράφεται έτσι ώστε να δείχνει ευλογία σε αυτές τις πρακτικές η τα μέρη. Κανένας από τους Σαχάμπι δεν το έκανε, άρα δεν επιτρέπεται το Ταμπάρουκ μέσω αυτών των περιοχών

Τέτοιες πρακτικές οδηγούν στη δοξασία των περιοχών αυτών και δεν επιτρέπονται. Με αυτή τη συμπεριφορά ανοίγεται ο δρόμος για να διαπραχτεί η ειδωλολατρία και ο παγανισμός.

Για την ακρίβεια, ο Όμαρ Ίμπν αλ Χαττάμπ απαγόρευσε αυστηρά αυτήν την πρακτική. Ο Μάρουφ Ίμπν Σουάιντ είπε: «πήγα με τον Όμαρ στην Μεδίνα. Όταν σηκωθήκαμε το πρωί, ο Όμαρ είδε ανθρώπους να πηγαίνουν σε μια συγκεκριμένη κατεύθυνση. Είπε, «που πηγαίνουν» του ειπώθηκε: «Κατευθύνονται σε ένα Τζαμί όπου ο Προφήτης είχε προσευχηθεί. Ο Όμαρ είπε: «Πράγματι, οι άνθρωποι πριν από εσάς καταστράφηκαν για την ευλάβεια που έδειχναν σε μέρη που οι Προφήτες τους προσευχόντουσαν. Συνήθιζαν να ακολουθούν τα βήματα των Προφητών τους (όπου πήγαιναν η όπου σταματούσαν) και τα έπαιρναν ως τόπους λατρείας» {Του Ίμπν Ουαντά αλ Κούρτουμπι στο «αλ Μπίνταα», καταγραφή αυθεντική στο Μουσάναφ του Ίμπν Αμπου Σάιμπα}

Συνεπώς, πρέπει να προσέχουμε και να μην ακολουθούμε τα βήματα του Προφήτη μας, αναζητώντας ευλογίες σε ότι άγγιξε, πάτησε κτλ.

Ο Ίμπν Ουαντά αλ Κούρτουμπι στο «αλ Μπίνταα», σελ.34, αναφέρει: «Ο Μάλικ Ίμπν Άνας και μερικοί άλλοι από τους λόγιους της Μεδίνας, απεχθανόντουσαν για τους ανθρώπους να πηγαίνουν σε αυτά τα Τζαμιά και να ακολουθούν τα βήματα του Προφήτη, εκτός των περιπτώσεων του Ούχουντ και Κουμπά' (το Τζαμί).

Είπε επίσης: «Γιαυτο πρέπει να τηρείς την διδασκαλία των γνωστών Ορθοδόξων Ιμάμηδων. Και κάποιος από αυτούς είπε πριν πεθάνει – «Πόσα πράγματα, τα οποία είναι γνωστά σήμερα ως καλά και ενάρετα, ήταν άσχημα και ανήθικα γιαυτους που πέρασαν πριν από εμάς;»

Οι Σάλαφ (ενάρετοι Μουσουλμάνοι προκάτοχοι) απεχθανόντουσαν το Ταμπάρουκ από μέρη (σπίτια, περιοχές, κτήρια κτλ) και συνήθιζαν να απεχθάνονται την προσκόλληση και την ελπίδα για ευλογία που είχε ένα άτομο από αυτά τα μέρη.

Καμία πηγή δεν μας παραπέμπει σε αυτές τις πρακτικές εκτός από την αναφορά του Ίμπν Όμαρ για τον οποίο ήταν γνωστό ότι προσευχόταν στα μέρη που προσευχόταν ο Προφήτης. Καμία άλλη πηγή, εκτός από αυτή του Ίμπν Όμαρ, δεν μας παραπέμπει σε αυτές τις πρακτικές.

Όμως γιατί το έκανε αυτό ο συγκεκριμένος σαχάμπι; Η απάντηση είναι ότι ο Ίμπν Όμαρ δεν αναζητούσε Ταμπάρουκ από αυτά τα μέρη, μιας και δεν πίστευε ότι περιέχουν μπάρακα (ευλογία). Αυτό που αναζητούσε ο σαχάμπι ήταν να ακολουθήσει επακριβώς, βήμα προς βήμα, το παράδειγμα του Προφήτη σε ότι έκανε. Συνεπώς, αναζητούσε την ευλογία της μίμησης της Σούννα και όχι των ευλογιών των περιοχών.

Κανείς από τους υπόλοιπους Σαχάμπια δεν συνήθιζε αυτήν την πρακτική, για την ακρίβεια ο πατέρας του Ίμπν Όμαρ (ο Όμαρ ιμπν αλ Χαττάμπ) άσκησε κριτική σε αυτήν την συνήθεια. Και η δήλωση του Όμαρ έχει μεγαλύτερη βαρύτητα από την πρακτική του γιου του. Άλλωστε, είναι γνωστή η ρήση του Όμαρ, όταν πραγματοποιούσε το Χάτζ και φιλώντας την μαύρη πέτρα είπε: «είσαι απλά μια πέτρα και σε φιλώ μόνο επειδή είδα τον Προφήτη να σε φυλάει» Αυτό μας δείχνει και την κατανόηση που πρέπει να έχουμε σε αυτήν την πρακτική του Ίμπν Όμαρ ο οποίος αναζητούσε την μίμηση της Σούννα του Προφήτη, όχι ευλογίες από αυτά τα μέρη.

Ταμπάρουκ (αναζητώντας ευλογίες) από τους ενάρετους

Όπως προαναφέραμε, η ευλογία στην φυσική παρουσία ενός ατόμου ισχύει μόνο όταν έχουμε συγκεκριμένο αποδεικτικό κείμενο (αποκάλυψη)

όπως ίσχυε για τους Προφήτες/Αποστόλους. Όσον αφορά όλους τους υπόλοιπους τότε κάτι τέτοιο δεν ισχύει παρά μόνο οι ευλογίες που περιέχουν οι ενάρετες πράξεις τους.

Μερικά παραδείγματα από ευλογίες που περιέχουν οι πράξεις των ενάρετων: Το κάλεσμα προς το ενάρετο, την αλήθεια και η γενική ωφέλεια της μεθοδολογίας τους προς τους ανθρώπους. Όλα αυτά φέρνουν ευλογία για τους ανθρώπους και είναι μέσω των πράξεων τους.

Τα αποτελέσματα αυτής της ευλογίας, που περιέχονται στις πράξεις τους, είναι το καλό που φέρνει ο Αλλάχ στους λαούς για λογαριασμό τους, καθώς επίσης το κακό που εμποδίζεται και αποφεύγεται.

- ❖ «Κι ο Κύριος σου ποτέ δεν θα καταστρέψει κοινότητες (ανθρώπων) άδικα ενώ οι κάτοικοι τους είναι ενάρετοι» {Κοράνι 11:117}

Αυτό μας δείχνει ότι η ευλογία των ενάρετων βρίσκεται στις πράξεις τους και για λογαριασμό των πράξεων τους φέρνουν καλό στους γύρω τους.

Όμως, το να κάνεις Ταμπάρουκ μέσω αυτών, όπως για παράδειγμα να φιλάς τα χέρια τους νομίζοντας ότι αυτό περιέχει (φυσική/σωματική) ευλογία, η να τους ακουμπάς, τότε αυτό απαγορεύεται αυστηρά για κάποιον πέρα από τους Προφήτες/Αποστόλους του Αλλάχ. Αυτό ισχύει για πολλούς και διάφορους λόγους. Μερικοί από αυτούς είναι οι εξής:

1. Κανένας δεν συγκρίνεται με το αξίωμα του Προφήτη, άρα ποιος μπορεί να φτάσει το ίδιο επίπεδο ευλογίας;
2. Δεν υπάρχει καμία απόδειξη από την Σαρία ότι ο κάθε ενάρετος, πέρα από τον Προφήτη, μπορεί να γίνει πηγή ευλογιών από την φυσική του παρουσία
3. Όπως αναφέρει και ο ασ-Σαάτιμπι στο αλ Γίτσιαάμ (τόμος 2, σελ.6-7): Κανένας στην εποχή των Σαχάμπα δεν προσέγγισε τους Σαχάμπα για να λάβουν ευλογίες από την φυσική τους παρουσία. Και οι Σαχάμπα ήταν οι μαθητές του Προφήτη, οι πιο ενάρετοι άνθρωποι μετά τον Απόστολο του Αλλάχ. Κανείς από τους Μουσουλμάνους προκατόχους δεν αναζήτησε ευλογία από την φυσική παρουσία των Άμπου Μπάκρ, Όμαρ, Οθμάν, Αλι, Χάσαν, Χουσείν, Φάτιμα. Καμία αυθεντική πηγή δεν αναφέρει ότι οι πρώτοι Μουσουλμάνοι αναζήτησαν ευλογίες από τις φυσικές τους παρουσίες, παρα μόνο αναζήτησαν ευλογίες από την μίμηση των ενάρετων πράξεων τους. Επίσης, η ευλογία της φυσικής παρουσίας δεν κληρονομείται από συγγενή σε συγγενή, όπως λένε οι

πλανεμένοι Σίτες για να δικαιολογήσουν το Σίρκ (πολυθεϊσμό/ειδωλολατρία) που διαπράττουν.

4. Το να αναζητάς Ταμπάρουκ από τις φυσικές παρουσίες των ενάρετων οδηγεί σε βλαβερά αποτελέσματα (πολυθεϊστικές εκφράσεις) και πρέπει να εμποδίζεται. Δεν εμποδίζεται μόνο το κακό αλλά και τα μέσα που οδηγούν σε αυτό. Αυτή η βασική αρχή καταγράφεται στο Κοράνι και στην Σούννα σε αμέτρητα σημεία. Η ευλογία της φυσικής παρουσίας αναφέρεται μόνο για λογαριασμό των Προφητών/Αποστολών.
5. Κάνοντας Ταμπάρουκ στις φυσικές παρουσίες των ενάρετων, προκαλείς τον θαυμασμό στο πρόσωπο τους, δημιουργώντας έτσι αλαζονικές συμπεριφορές. Όλες αυτές οι πρακτικές προκαλούν ζημιά στην ταπεινότητα του ατόμου.

Συνοψίζοντας

Το ορθό Ταμπάρουκ είναι η τήρηση του Κορανίου και της Σούννα, και αυτή η μορφή ευλογίας είναι που μένει και σώζεται μέχρι σήμερα. Όσο για την ευλογία μέσω των υπολειμμάτων του Προφήτη صلى الله عليه وسلم (μαλλιά κτλ), τότε όποιος ισχυρίζεται ότι έχει στην κατοχή του το στιδήποτε που προέρχεται από τον Προφήτη, οφείλει να παρουσιάσει απόδειξη (κείμενο, ισνάντ) έτσι ώστε να τεκμηριώσει την αυθεντικότητα του. Αυτό το πεδίο είναι πολύ επικίνδυνο γιατί το Σίρκ (πολυθεϊσμός, ειδωλολατρία, παγανισμός) μπορεί να εισέρθει πολύ εύκολα.

Μην ξεχνάμε ότι ο κάθε Μουσουλμάνος έχει ευλογία ανάλογα με το κατά πόσο κάνει πράξει το Ισλάμ και κατά πόσο τηρεί το Κοράνι και την Σούννα. Είναι επίσης ανάλογα στο βαθμό που ένας Μουσουλμάνος διδάσκει αυτό που έχει μάθει, με θεμελιωμένη γνώση, και αποκομίζει με την σειρά του το όφελος της ευλογίας από αυτό που έχει μάθει. Αυτή είναι η μεθοδολογία των Ορθοδόξων Μουσουλμάνων, που μαθαίνουν την θρησκεία τους (πρώτα και κυρίως με γνώση) και έπειτα την μοιράζονται με άλλους. Στηρίζονται σε αυτό ως μέσο επίτευξης της μπάρακα (ευλογίας), σε αντίθεση με τους αιρετικούς όπου ο τρόπος και η μεθοδολογία τους είναι διαφορετική

وصلى الله وسلم وبارك على نبينا محمد

